

جلوهای از سیاست ضد کارگری رژیم

لغو سود ویژه کارگران

رژیم جمهوری اسلامی روزیروز اقدامات ضد کارگری خود را تشدید میکند. در ابتدای برسرکار آمدن، رژیم تحمنا و اعتمادیات را تحت عنوان ضد انقلاب به گلوله میبست ولی خود را طرفدار بقیه زحمتکشان قلمداد میکرد و ادعا میکرد که هیچ رژیمی بنیر از رژیم اسلامی قادر به برآوردن حقوق کارگران نخواهد بود. شاید این ادعاهای رژیم جمهوری اسلامی هنوز در خاطر بسیاری باقی مانده باشد.

بهررو این رژیم ضد انقلابی هر روز بیش از پیش ماهیت ضدکارگری خود را به نمایش میگذارد. حقوق زحمتکشان یکی پس از دیگری با تصویب قوانین ضد کارگری، پایمال میشوند و رژیم جمهوری اسلامی حتی حقوق ناچیز گذشته را که کارگران به یمن مبارزات خویش بر رژیم گذشته تحمیل کرده بودند از آنها بازپس میگیرد. هنوز قانون فرمایشی شورای اسلامی (که ماهیت آنرا در مقاله دیگری در همین شماره شکافتیم) از راه نرسیده که قانون لغو سود ویژه و مزایا و پاداش و عیث تصویب میشود. شورای انقلاب (کسه بهر است آنرا شورای ضد انقلاب نام مید) این قانون را تحت عناوین طاغوتی بودن و تساوی حقوق کارگران و کارمندان لغو کرده است. این ادعا زمانی مضحک تر جلوه خواهد کرد که بیاد آوریم که قانون سود ویژه با سه ماه حقوق چندی پیش توسط همین "شورای انقلاب" بتصویب رسید.

رژیم شاه با تصویب این قانون قصد داشت از یکطرف سطح دستمزدها کارگران را ثابت نگهدارد و اضافه دستمزدها آنرا تحت عنوان سود ویژه و پاداش و عیثی به آنان برگرداند و با اصطلاح آنها را مرهون "دست و دلپازی" خود کند و از طرف دیگر کارگران را به بالا بردن سطح تولید برای سود بیشتر و در نتیجه استعمار بیشتر تشویق کند. در رژیم

جمهوری اسلامی که همین مزایا بطور ناقص در نظر گرفته شده بود حال به بهانه‌ی طاغوتی بودن ناگهان به ۲ ماه حقوق بدون پاداش و عیثی تقلیل پیدا کرده است. بدین ترتیب منظور رژیم جمهوری اسلامی از تساوی حقوق کارگران و کارمندان نیز روشن شد. با این عبارت رژیم قصد بالا بردن حقوق کارگران به سطح کارمندان را ندارد بلکه میخواهد دستمزدها کارمندان را به سطح کارگران پائین بیاورد.

روشن است که تصویب چنین قانون ارتجاعی با مقاومت کارگران روبه‌رو خواهد شد. در همین چند روز که از تصویب آن میگردد اعتراضات وسیع کارگران باعث شد که حتی حزب ضدکارگری جمهوری اسلامی ناگهان طرفدار کارگران شود و به لغو سود ویژه اعتراض کنند. البته حزب جمهوری اسلامی با سوءاستفاد از این مسئله قصد کوبیدن حریف خود یعنی بنی صدر را دارد و سعی دارد تصویب قانون را بطور ضمنی بوی نسبت دهد. در حالیکه این قانون توسط "شورای انقلاب" تصویب شده است. و کیست که نداند نیمی از اعضای "شورای انقلاب" رهبران حزب جمهوری اسلامی هستند؟ حزب با اینکار خود سعی دارد از قافله عقب نماند و کارگران ناراضی را بسوی خود جلب کند تا هم آنها را تحت کنترل خود درآورد و از تشدید وسعت گرفتن اعتراضاتشان بر علیه رژیم جلوگیری کند و هم از آنها بمنوان ابزاری در رقابت با بنی صدر استفاده کند.

بنابراین کارگران آگاه باید این دو رویی حزب جمهوری اسلامی را افشاء کنند و نشان دهند که تمام جناحهای رژیم جمهوری اسلامی در تضاد با منافع کارگران قرار دارند. واقعیت امر اینست که رژیم جمهوری اسلامی سعی دارد با کاهش مزایا و حقوق کارگران و لغو اضافه کاری پول رایج را از دست مردم خارج کند تا بتواند سطح تورم را پائین آورده و کسر بودجهی خود را تا حدودی

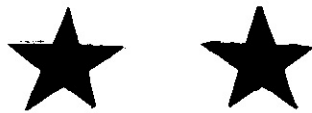
تأمین کند. از طرف دیگر دولت سعی دارد سطح قیمتها را از طریق صد ابلاغیه به برخی موسسات تولیدی پان آورد. ولی پائین آوردن قیمتها با طریق باز هم بضرر کارگران خواهد زیرا سرمایه‌داران سعی خواهند کرد سر راکه از این طریق از دست میدهند به اخراج کارگران جبران کنند.

بهر جهت عوامل رژیم در این مورد مثل هر مورد دیگر سعی دارند اعمال خود را توجیه کنند و این واقعیت را که رژیم جمهوری اسلامی طرفدار سرمایه‌دار است بنحوی پنهان کنند. مثلاً نعمت زاده وزیر کار در توجیه قانون جدید میگوید:

"۸۰٪ صنایع ملی شده و مدیریت آنها را دولت بعهده دارد. پسر بیان این مطلب که لغو این قانون (یعنی قانون سود ویژه) منفع سرمایه‌داری است نادرست میباشد چون ۸۰٪ صنایع متعلق به دولت است."

آنچه که وی بنا به ماهیت خود به کارگران نمیگوید اینست که دولت سرمایه‌داران است و نه دولت کارگران و به همین خاطر است که دولت سود ویژه را لغو میکند تا رضایت خاطر بیشتر سرمایه‌داران را فراهم کند.

در هر حال رژیم جمهوری اسلامی با این اقدام خود قدم دیگری در راه تأمین منافع سرمایه‌داری و مطمئن ساختن سرمایه‌داران از حمایت دولت برداشته است. حال بر عهده‌ی کارگران آگاه است که در وسیعترین سطح ممکن رژیم جمهوری اسلامی را افشاء کنند و پشتیبانی آنرا از سرمایه‌داران نشان دهند.

پرتوان تر باد اتحاد کارگران علیه سرمایه‌داران